

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové, ve věci žalobce **J. H.**, bytem O., K. 292/2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2015, č. j. KUOK 60925/2015, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

A. Vymezení věci

Žalobce se včasnou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru agendy řidičů a motorových vozidel ze dne

9. 4. 2015, č. j. SMOL/079411/2015/OARMV/Bat, a to v odvoláním napadených výrocích III. až V.

Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále též jen „zákon o silničním provozu“), ve znění účinném ke dni vydání rozhodnutí zamítnuty námitky žalobce proti záznamu 3 bodů ke dni 21. 1. 2014 (výrok I.), záznamu 2 bodů ke dni 30. 8. 2013 (výrok II.), záznamu 2 bodů ke dni 30. 11. 2012 (výrok III.), záznamu 2 bodů ke dni 18. 10. 2011 (výrok IV.) a záznamu 3 bodů ke dni 21. 9. 2011 (výrok V.) v jeho bodovém hodnocení řidiče a záznam těchto bodů byl potvrzen. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně podrobně popsal obsah oznámení o uložení pokuty i všech pokutových bloků a konstatoval, že obsah oznámení i předmětných pokutových bloků je zcela v souladu a dospěl k závěru, že pokutové bloky jsou způsobilé pro záznam a je z nich zřejmé, jaké povinnosti stanovené zákonem o silničním provozu byly jednáním přestupce porušeny a jak byl spáchaný přestupek kvalifikován s tím, že jsou podepsány přestupcem.

Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí s ohledem na obsah odvolání omezil přezkum toliko na úřední postup a rozhodnutí správního orgánu I. stupně o námitkách proti záznamu 2 bodů ke dni 30. 11. 2012, záznamu 2 bodů ke dni 18. 10. 2011 a záznamu 3 bodů ke dni 21. 9. 2011 a k odvolacím námitkám žalobce uvedl, že uvedené záznamy bodů se opírají o řádné a způsobilé podklady, jsou oprávněné a správné s tím, že s příslušnými pokutovými bloky nejsou v rozporu a ve všech případech se v rozsahu údajů relevantních pro provedení záznamu bodů do registru řidičů shodují. Ztotožnil se se závěrem správního orgánu I. stupně, že není oprávněn přezkoumávat správnost a zákonnost správních aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byly provedeny záznamy bodů do registru řidičů, neboť je jimi vázán a že zkoumání může být omezeno toliko na způsobilost toho kterého správního aktu být podkladem pro provedení záznamu bodů, přičemž u všech pokutových bloků jejich způsobilost, stejně jako správní orgán I. stupně, shledal s tím, že záznamy bodů byly provedeny v souladu s přílohou zákona o silničním provozu a k jednotlivým pokutovým blokům uvedl:

- k pokutovému bloku ze dne 21. 9. 2011, že výraz R 50/74/71 je běžným výsledným zápisem pro provedení měření rychlosti hlídkami policie v pořadí nejvyšší povolená rychlost, rychlost naměřená a rychlost po odečtení možné odchylky měřicího zařízení a v spojení s údaji na bloku o zákonných ustanoveních nevyvolal u odvolacího orgánu žádné pochybnosti o tom, jakou povinnost uloženou zákonem o silničním provozu řidič porušil, tedy že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 21 km/h, tedy o více než 20 km/h,
- k pokutovému bloku ze dne 18. 10. 2011, že použitý výraz popisu přestupku 50/66 (žalobce použil mylně údaj 50/69) též nevyvolal u žalovaného pochybnosti o povinnosti, kterou řidič uvedeného dne porušil, když ve spojení s na bloku uvedenými ustanoveními zákona o silničním provozu a výrazem – „překročení rychlosti“ – následujícím bezprostředně za výrazem 50/66 je nepochybné, že řidič překročil rychlost stanovenou v obci na 50 km/h, přičemž zda je údaj 66 rychlostí naměřenou anebo rychlostí po odečtení možné odchylky měřicího přístroje je nerozhodné, neboť v každém případě šlo o překročení rychlosti v obci o více než 5 km/h a méně než 20 km/h,

- k pokutovému bloku ze dne 30. 11. 2012, že výraz „rychlost 50“ a výraz „65/62“, tedy rychlost naměřená a po odečtu ve spojení s údajem o zákonném ustanovení na bloku nevyvolal rovněž u žalovaného pochybnosti o tom, jakou povinnost uloženou zákonem o silničním provozu řidič porušil, tedy že překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 12 km/h, tedy o více než 5 km/h a méně než 20 km/h a na tom dle žalovaného nemůže nic změnit okolnost, že údaj o nejvyšší dovolené rychlosti v obci a údaj o rychlosti po korekci jsou zakroužkovány.

B. Žalobní body

Žalobce namítal, že žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí přijal nesprávné právní závěry a žalobce tak zkrátil na jeho právech účastníka řízení s tím, že již v odvolacím řízení proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vytýkal tu skutečnost, že všechny tři napadené záznamy (*výroky III. až V. – pozn. soudu*) se týkají překročení rychlosti a všechny tři mají společné to, že na každém z originálních pokutových bloků jsou uvedeny pouze nějaké číslice, které nejsou popsány a vysvětleny, což znemožňuje jejich přesnou interpretaci a s ohledem na text přílohy č. 2 zákona o silničním provozu musí být hodnota překročení rychlosti postavena na jisto, tedy údaj o překročené rychlosti musí být naprosto zřejmý a srozumitelný. Dále v žalobě ocitoval část odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí žalovaného vztahujícího se k pokutovým blokům ze dne 21. 9. 2011, ze dne 18. 10. 2011 a ze dne 30. 1. 2012 s tím, že s uvedenými závěry se nemůže ztotožnit, neboť jakkoli se vysvětlení údajů na pokutových blocích zdá logické a správné, nemá žádnou oporu v zákoně ani v jiném zákonném či podzákonném předpisu, když není nikde uvedeno, co jednotlivé číslice a znaky na pokutových blocích znamenají a nejsou pro laickou ani část odborné veřejnosti srozumitelné. Dle žalobce, pokud se správní orgány a Policie ČR dohodly k zaznamenávání rychlosti nějaké smluvené značky a šifry, musí být taková dohoda upravena zákonem, což se nestalo a dle žalobce jsou tak texty na pokutových blocích v části určení rychlosti jízdy nesrozumitelné a nepřezkoumatelné a jejich interpretace žalovaným a správním orgánem I. stupně je tendenční a nemá oporu ve spise.

C. Vyjádření žalovaného

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2015, č. j. 4 As 127/2014-39, jehož část ocitoval a uvedl, že popisy skutků na všech třech pokutových blocích nejsou v rozporu s údaji v příslušných oznámeních o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení vyhotovených na základě těchto bloků, když skutky jsou v blocích popsány zkráceně, nyní již obvyklým a ustáleným způsobem s minimálními odlišnostmi, jež jsou dány tím, že jde rozhodnutí různých orgánů veřejné moci a s tím, že ve všech případech slovní popis skutku ve spojení s uvedením příslušného ustanovení zákona o silničním provozu individualizuje skutek tak, že tento není možné zaměnit s jiným skutkem a ve všech případech jsou oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení vyhotovené na základě těchto pokutových bloků způsobit podkladem pro provedení záznamů bodů do registru řidičů.

D. Obsah správního spisu

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobci bylo dne 29. 1. 2014 doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal dne 4. 2. 2014 proti záznamu bodů neodůvodněné námitky, které k výzvě správního orgánu I. stupně odůvodnil mj. takto:

- ve vztahu k záznamu bodů na základě přestupku spáchaného dne 21. 9. 2011 namítal, že pokutový blok neobsahuje dostatečné označení místa, kde k přestupku mělo dojít (Libina), a není z něj zřejmé, kde přesně mělo k přestupku dojít, výrok rozhodnutí pak neobsahuje ani dobu spáchání údajného přestupku, když dle žalobce nelze přijmout argument, že dobou spáchání přestupku je doba totožná s dobou vydání rozhodnutí a konečně neobsahuje ani uvedení funkce oprávněné osoby;
- ve vztahu k záznamu bodů na základě přestupku spáchaného dne 18. 10. 2011 namítal, že v danou dobu na údajném místě vůbec nebyl, na pokutovém bloku není ani uvedeno jaké vozidlo mělo být řidičem řízeno, uvedení místa spáchání skutku – Jedovnice – není dostačující pro uložení sankce za spáchání protiprávního jednání a z údaje 50/66 není zřejmé, co správní orgán s takovým spojením vyjadřuje;
- ve vztahu k záznamu bodů na základě přestupku spáchaného dne 30. 11. 2012 namítal, že pokutový blok je extrémně nečitelný a dva bloky nejsou vyplněny vůbec tak, jak mají s tím, že blok obsahuje pouze vágní označení místa, kde k údajnému přestupku mělo dojít a z popisu místa tak není zřejmé, kde přesně měl být zákon porušen s tím, že každá z komunikací vede dvěma různými směry.

Na základě podaných námitek si správní orgán I. stupně vyžádal příslušné pokutové bloky, mj. i pokutový blok ze dne 21. 9. 2011 série JE/2006, č. E1253502, ze dne 18. 10. 2011 série AA/2009, č. A1587236 a ze dne 30. 11. 2012 série DP/2011, č. P8616516, P8616517 a P8616518. Dále správním orgán I. stupně nejprve usneseními postoupil ty části námitek, které nebyly součástí námitek dle § 123f zákona o silničním provozu, ale součástí řízení o přestupku s tím, že přezkumné řízení ohledně výše uvedených přestupků nebylo ani v jenom případě konáno, neboť marně uplynula lhůta pro takový přezkum dle § 96 odst. 1 správního řádu. Následně vydal rozhodnutí o námitkách.

Z výpisu z bodového hodnocení řidiče (žalobce) se podává, že žalobci byly mj. zaznamenány 3 body za přestupek spáchaný dne 21. 9. 2011 (§ 125c odst. 1 písm. f bod 3. zákona o silničním provozu), 2 body za přestupek spáchaný dne 18. 10. 2011 (§ 125c odst. 1 písm. f bod 4. zákona o silničním provozu) a 2 body za přestupek spáchaný dne 30. 11. 2012 (§ 125c odst. 1 písm. f bod 4. zákona o silničním provozu).

Z pokutového bloku série JE/2006 č. E1253502 ze dne 21. 9. 2011 se podává, že uvedeného dne byla žalobci uložena pokuta ve výši 1.000 Kč za přestupek dle § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb. Dále se na pokutovém bloku nacházejí vypsání tyto údaje (kromě údajů identifikujících přestupce a doklad totožnosti): 9.20 Libina, R 50/74/71, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., X, Libina II/446 dne 21. 9. 2011. Na pokutovém bloku se nachází otisk kulatého razítka Policie ČR, označení funkce, služebního čísla a podpis oprávněné osoby a podpis přestupce.

Z pokutového bloku série AA/2009 č. A1587236 ze dne 18. 10. 2011 se podává, že uvedeného dne byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb. Dále se na pokutovém bloku nacházejí vypsane tyto údaje (kromě údajů identifikujících přestupce a doklad totožnosti): X, 18. 10. 2011, 09⁵⁶ hod., Jedovnice, 50/69 – překročení rychlosti v obci, Jedovnice dne 18. 10. 2011. Na pokutovém bloku se nachází otisk kulatého razítka Policie Městysu Jedovnice, označení funkce, služebního čísla a podpis oprávněné osoby a podpis přestupce.

Z pokutových bloků série DP/2011, č. P8616516, č. P8616517 a č. P8616518 ze dne 30. 11. 2012 se podává:

- č. P8616516, že uvedeného dne byla žalobci uložena pokuta ve výši 300 Kč za přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb. Dále se na pokutovém bloku nacházejí vypsane tyto údaje (kromě údajů identifikujících přestupce a doklad totožnosti): X, 13:17 hod., Tovární OL, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. 65/62, rychlost v obci 50, v Olomouci dne 30. 11. 2012. Na pokutovém bloku se nachází otisk kulatého razítka Policie České republiky, označení funkce, služebního čísla a podpis oprávněné osoby a podpis přestupce. Číslice 50 a 62 jsou zakroužkovány,
- na č. P 8616518 a P 8616517 je vždy uvedeno jméno, příjmení žalobce, datum narození a identifikace přestupku - § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.

E. Relevantní právní úprava

Podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu (ve znění ke dni 21. 9. 2011, 18. 10. 2011 a 30. 11. 2012) v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.

Podle § 123c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu (ve znění ke dni 21. 9. 2011, 18. 10. 2011 a 30. 11. 2012) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více.

Podle § 123c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu (ve znění ke dni 21. 9. 2011, 18. 10. 2011 a 30. 11. 2012) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹.

Podle přílohy zákona o silničním provozu:

- při překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km.h⁻¹ a více v obci nebo o 30 km.h⁻¹ a více mimo obec se zaznamenají 3 body,
- překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km.h⁻¹ a méně než 20 km.h⁻¹ v obci nebo o více než 10 km.h⁻¹ a méně než 30 km.h⁻¹ mimo obec se zaznamenají 2 body.

F. Právní posouzení krajským soudem

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.

Ustálená judikatura správních soudů, z níž je třeba v projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích (blokové či standardní řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Zatímco v řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích, či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku, v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Správnost a zákonnost aktů podkladových rozhodnutí správní orgán v řízení o námitkách nepřezkoumává, neboť vychází z presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.

Určující jsou zejména závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 9 As 96/2008 a 2 As 19/2009, oba uveřejněné na www.nssoud.cz, podle nichž *„správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání“*. Dále NSS v rozsudku sp. zn. 5 As 39/2010 vyložil, že *„oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené.“*

Z výše uvedeného tak rezultuje závěr, že správní orgán v řízení o námitkách nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a neměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je.

V rozsudku ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 4 As 127/2014 (uveřejněný na www.nssoud.cz) NSS mj. uzavřel, že *„ne vždy je následkem formálních a obsahových nedostatků poutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů.“* NSS dále v tomtéž rozhodnutí uzavřel, že po formální stránce pokutový blok nebude způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru např. v případě, kdy by na něm absentoval podpis přestupce, naopak nezpůsobilost bloku zpravidla nezpůsobuje např. absence uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby. Po obsahové stránce se zohledněním specifik blokového řízení lze dle závěrů NSS *„přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (§ 84 a násl. zákona o přestupcích). Ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“* Závěry NSS v uvedeném rozhodnutí byly aprobovány též Ústavním soudem, který ve svém usnesení ze dne 11. 8. 2015, sp. zn. II. US 3625/14 (uveřejněný na www.usoud.cz) zamítl jako nedůvodnou ústavní stížnost žalobce.

Krajský soud na výše uvedené závěry všech rozhodnutí NSS zcela odkazuje a nemá důvodu se od nich jakkoli v projednávané věci odchýlovat.

Správní orgán I. stupně zcela v souladu s uvedenou judikaturou opatřil a následně vycházel nejen z oznámení o uložení pokuty, ale i ze samotných podkladových rozhodnutí, tj. předmětných pokutových bloků. Předmětné bloky obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezené přestupky staly a že se jich dopustil žalobce, a to jméno, příjmení, datum narození (event. rodné číslo) a bydliště žalobce, identifikaci vozidla, podrobný popis skutku, právní kvalifikaci přestupku včetně identifikace zákonné povinnosti, kterou žalobce svým jednáním porušil, výši pokuty a číslo pokutového bloku. V podrobnostech krajský soud odkazuje na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, které všechny relevantní skutečnosti z předmětných oznámení ve svých rozhodnutích ocitovaly. Správní orgány popsáním způsobem postavily najisto, že údaje uvedené v oznámeních policie o uložení pokut v blokovém řízení ze dne 21. 9. 2011, 18. 10. 2011 a 30. 11. 2012 za přestupky odpovídají skutečností uvedeným v pokutových blocích ze dne 21. 9. 2011 série JE/2006, č. E1253502, ze dne 18. 10. 2011 série AA/2009, č. A1587236 a ze dne 30. 11. 2012 série DP/2011, č. P8616516, P8616517 a P8616518, na jejichž podkladě byly body zaznamenány. S ohledem na žalobní body a na výše uvedenou judikaturu NSS pak považuje krajský soud za nezbytné dále uvést následující.

Předně je třeba poukázat na skutečnost, že žalobce v žalobě nezpochybnil svůj podpis na předmětných pokutových blocích a je třeba vycházet z toho, že žalobce se udělením souhlasu s uložení pokuty v blokovém řízení vzdal možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání

přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. Povaha blokového řízení totiž vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení. Jinými slovy podpisem předmětných pokutových bloků žalobce stvrdil tím svůj (logicky již) před podpisem udělený souhlas se všemi skutečnostmi v předmětném bloku uvedenými a se všemi procesními důsledky z toho vyplývajících (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, uveřejněné na www.nssoud.cz).

Krajský soud s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 21. 9. 2011, série JE/2006 č. E1253502, dospívá k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 21. 9. 2011 v Libině řídil motorové vozidlo RZ, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 20 km/hod. Místem spáchání je obec Libina, dne 21. 9. 2011 v 9:20 hodin. Vymezení předmětného protiprávního jednání krajskému soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem o silničním provozu v obci o 20 km/h a více (§ 123c odst. 1 písm. f) bod 3.) a na ustanovení stejného zákona, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci (§ 18 odst. 4). Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr krajský soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 74 rychlost naměřenou žalobci (tj. 74 km/h) a číselný údaj 71 rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 71 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Uvedenému porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích pak odpovídají 3 body dle Přílohy zákona o silničním provozu, které byly žalobci příslušným správním úřadem do registru zaznamenány (§ 123b zákona o silničním provozu).

Krajský soud dále s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 18. 10. 2011, série AA/2009 č. A1587236, dospívá k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 18. 10. 2011 v Jedovnici řídil motorové vozidlo RZ 3M8 2087, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Místem spáchání je městys Jedovnice, dne 18. 10. 2011 v 9:56 hodin a přestupek spočívá v překročení rychlosti v obci. Vymezení předmětného protiprávního jednání krajskému soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem o silničním provozu v obci o méně než 20 km/h (§ 123c odst. 1 písm. f) bod 4.) s tím, že slovní spojení „*překročení rychlosti v obci*“ evidentně odkazuje na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, který normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci (§ 18 odst. 4). Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr krajský soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 69 rychlost naměřenou žalobci (tj. 69 km/h). Pokutový blok sice neobsahuje číselný údaj o rychlosti naměřené žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení, avšak uvedené nečiní předmětný pokutový blok nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů do registru, neboť i při zohlednění odchylky (3 km/h) je zřejmé, že žalobce překročil maximální povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h a více než 5 km/h. Údaje uvedené

na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Uvedenému porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích pak odpovídají 2 body dle Přílohy zákona o silničním provozu, které byly žalobci příslušným správním úřadem do registru zaznamenány (§ 123b zákona o silničním provozu).

Krajský soud rovněž s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 30. 11. 2012, série DP/2011, č. P8616516, dospívá k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 30. 11. 2012 v Olomouci na ulici Tovární řídil motorové vozidlo RZ X, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Místem spáchání je město Olomouc, dne 30. 11. 2012 v 13:17 hodin a přestupek spočívá v překročení rychlosti v obci. Vymezení předmětného protiprávního jednání krajskému soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem o silničním provozu v obci o méně než 20 km/h a více než 5 km/h (§ 123c odst. 1 písm. f) bod 4.) a na ustanovení stejného zákona, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci (§ 18 odst. 4). Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr krajský soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě (což je patrné i ze slovního spojení předcházející této číslici), údaj 65 rychlost naměřenou žalobci (tj. 65 km/h) a číselný údaj 62 rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 62 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Na uvedeném pak ničeho dle závěru krajského soudu nemůže změnit ani skutečnost, že číslice 50 a 62 jsou zakroužkovány, neboť uvedené nečiní pokutový blok nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů do registru, neboť nijak nečiní údaje zapsané na bloku nesrozumitelnými, naopak, lze z nich dovodit, že zvýrazňují maximální zákonem připuštěnou rychlost v obci a rychlost, která byla vzata za rozhodnou při posuzování deliktního jednání žalobce. Též skutečnost, že příslušný orgán Policie ČR vystavil celkem 3 bloky, nečiní blok ze dne 30. 11. 2012, série DP/2011, č. P8616516 nezpůsobilým pro zápis bodů do registru, když ostatní dva bloky (série DP/2011, č. P8616517 a č. P8616518) sice obsahují pouze uvedení jména, příjmení žalobce, data jeho narození a identifikace přestupku - § 125c/1f4 zákona o silničním provozu, avšak tyto se evidentně vztahují k prvnímu bloku, jež obsahuje všechny údaje umožňující závěr o formální a obsahové způsobilosti bloku pro zápis bodů do registru. Uvedenému porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích pak odpovídají 2 body dle Přílohy zákona o silničním provozu, které byly žalobci příslušným správním úřadem do registru zaznamenány (§ 123b zákona o silničním provozu).

Na základě všeho výše uvedeného krajský soud uzavírá, že všechny výše uvedené pokutové bloky jak po formální, tak i po obsahové stránce byly způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru, když při zohlednění specifik blokového řízení z použitých zkratkovitých formulací je patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty v blokovém řízení uloženy (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) a na předmětných pokutových blocích jsou přestupky konkrétně a individualizovaně vymezeny.

Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani vady řízení, které jeho vydání předcházelo, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

G. Náklady řízení

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 17. ledna 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

Mgr. Jiří Gottwald v. r.
předseda senátu